

List slovenskih delavcev v Ameriki.

(The only slovenic newspaper in the eastern States. Issued every Tuesday, Thursday and Saturday.)

Štev. 75.

NEW YORK, 23. junija 1903.

Leto X.

Pot na prestol.

Kralj Petar I. Karagorgjević pride jutri v Belgrad.

Ne pripoznajo provizorične vlade.

Belgrad, 21. junija. Angleška vlada je diplomatično razmerje s Srbijo prekinola. Angleški poslanik Sir G. E. Bonham, odpotuje jutri v Anglijo. Angleške koristi v Srbiji bodo zastopale konzul W. G. Thesiger.

Haag, Nizozemska, 21. junija. Nizozemski zastopnik v Belgradu Junkheer de Marées van Swinteren, dobil je nalog proti provizorični srbski vladi istotako postopati, kakor njegov angleški tovariš.

Washington, 20. junija. Naša vlada zavzema proti Srbiji isto stališče, kakor Anglija, in dosedaj še ni pripoznala nove srbske vlade.

Belgrad, 21. junija. Danes so razglasili novo srbsko ustavo.

Sestre kraljice Drage na Dunaju.

Dunaj, 21. junija. Sestre umorjene kraljice Drage, gospa Petrovič in gospodičini Vojka in Gjorgjina Lujčevića, so dospole semkaj v spremstvu poročnika Petroviča. Petrovičeva je obložena v sozlačni obleki. Slednja izjavlja, da veda, da je Draga ostavila več milijonov, ni resnična. O osodepolni noči to govori rada. Njene sestre so ostale do 11. ure v kraljevem konaku, na kar so se podale v stanovanje na Draginevi ulici, kjer sta stanovala tudi njena brata Nikolom in Nikola.

Jedva, da so odšle k počitku, že so zaslišale streljanje in korakanje vojakov. Pohitele so k oknu in vprašale nekega memoidečega možaka, kaj to pomeni. Moški jim je naznanil, da je v konaku nastal boj. Brata Nikolom in Nikolaj sta se takoj oblekla in pohitela v konak, kjer sta bila usmrtena. Njune sestre ju niso videli več. Poročnik Petrovič, kateri je bil bolan, je vsled prošnje njegove soproge ostal doma.

Kmalu na to je prišlo pol sotnije vojakov pod vodstvom nekega častnika, kateri je zahteval, naj se mu brata Lujčevića izročita. Vojaki so preiskali vso hišo in pri tem žalili sestre. Dva dni kasneje so sestre izgnali v inozemstvo.

Kaznovanje morilcev kraljeve dvojice.

Belgrad, 21. junija. Ako kralj Petar I. ne bode kaznoval morilcev kralja Aleksandra in kraljice Drage, morilcem ne preostane nič drugega, nego, da gredo za toliko časa v inozemstvo, da svet na umor pozabi. Na to se bodo zopet vrnili in dalje službovali. Ako pa kralj skuša morilce kaznovati, je vse mogoče, da mu prestol odvzamemo, predno ga zasede.

Polkovnik Nišić, kateri je bil glavni zarotnik, je imenovan poveljnikom vojaštva v Belgradu.

Dunaj, 21. junija. Kralj Petar pride semkaj v tork zvečer ob 10. uri. Na kolodvoru ga bodo pozdravila tukajšnja srbska kolonija, na kar bodo odpotoval preko Budimpešte v Belgrad, kamor pride v sredo zjutraj.

Paris, 21. junija. Francoska vlada se poča s srbsko tragedijo na isti način, kakor Rusija in Avstrija.

Belgrad, 22. junija. Častniki, kateri so ustanovili zaroto proti kralju Aleksandru in kraljici Dragi, so v nagrado za patrijotični čin, napredovali. Polkovnik Popović, kateri je bil poveljnik telesne straže pokojnega kralja, postal je general in prvi krilni pobočnik kralja Petra. Stotnik Kostić, kateri je odprl vrata palače in tako omogočil umor kraljeve dvojice, postal je major. Poročnik Gronića, kateri je v osodepolni noči poveljeval zunanjo stražo v palači, je postal stotnik. Iz tega je razvidno, da postopoma nova vlada z zarotniki kot s patrioti, kateri bodo dobili častna mesta pri vsprejemu kralja Petra. Prvi bode pozdravil kralja Petra polkovnik Mišić, kateri je prvi streljal na kralja Aleksandra.

Častni špalir novemu kralju bodo tvorila 6. in 7. pešpolk, katerih polkov častniki so bili zarotniki.

Génève, 22. junija. Deputacija srbske skupštine dospela je včeraj semkaj. Deputacija je prinela seboj izvir nove ustave, katero bodo kralj podpisal. Na kolodvoru so deputacije sprejeli kraljev tajnik in srbski ter ruski dijaki.

Kralj Petar se je danes zjutraj odpeljal proti svojemu stolnemu mestu. Spremljajo ga skupštinarji, srbski civilni uradniki, vojaška telesna straža in več detektivov.

Minolo soboto je kralj tukaj nakupil zadnje stvari. Naročil si je tudi generalno uniformo.

Belgrad, 23. junija. Stanje provizorične vlade postaja vedno slabše in sicer radi zahtev Rusije in Avstrije, kateri zahtevati, da se morilce kraljeve dvojice kaznuje. Ko je došlo tozadevno rusko poročilo semkaj, nastala je med ministri skoraj panika.

Odločilno besedo v srbski vladi ima vojni minister, kateri je drugim ministrom zapretel, da bode vsakogar vničil, kdor si upa o kazni zarotnikov govoriti.

Rusija bode najbrže s Srbijo prenehala diplomatično občevariti, dokler morilci kralja in kraljice ne dobe zaslužen kazni.

Génève, Švica, 23. junija. Kralj Petar I. odpotoval je včeraj zvečer v Belgrad. Na kolodvoru je bilo le malo ljudi. Razne dame so podarile kralju krasne šopke. Ko je kraljev vlak ostavil tukajšnji kolodvor, je neki ruski duhovnik kralja blagoslovil dočim je ljudstvo kričalo: "Živio kralj Petar!" Kralj je odgovoril: "Živela Švica!" Kraljevo sprenstvo je bilo izredno dobre volje in šampanje je teklo v potokih.

Povodom odhoda kralja v Belgrad, napravilo si je tukajšnje ljudstvo praznik. Vse popoldne bila je pred hišo, v kateri je kralj stanoval, ogromna množica ljudstva, in več tisoč ljudi je tvorilo na ulicah, katere vodijo proti kolodvoru, špalir. Pred odhodom je kralj s svojim spremstvom obedel. Na kolodvor se je odpeljal v spremstvu generala Popoviča, poveljnika srbskega vojaškega odposlanstva. Njima so sledili vozovi srbskega senata in članov skupštine. Ljudstvo je odpotujoče Srbe navdušeno pozdravljalo. Na kolodvoru je bilo vse polno orožnikov in detektivov. Na peronu pričakovala je kralja deputacija mestnih dam, katere so kralja obsipale s cvetkami. Tudi na potu na kolodvor je ljudstvo obsipalo kralja in njegovo spremstvo s cvetkami. Zadnji je podal kralju roko ruski konzul, na kar se je vlak pri gromovitih "hura"-klicih pričel pomikati dalje.

Kralj Petar se je javno zahvalil švicarski zvezini vladi in génévski mestni upravi za izkazano mu naklonenost in prijateljstvo tekom njegovega večletnega bivanja v Génèvi, na kar mu je mestno odposlanstvo v imenu ljudstva izrazilo željo, naj Srbija pod njegovo vladno napreduje v sreči in blagostanju.

Dunaj, 23. junija. Včeraj so dospeli semkaj belgradski župan Stamenković in več uglednih srbskih trgovcev in kmetovalcev, da sprejmejo kralja, kateri pride semkaj ob 10. uri zvečer.

Dunaj, 23. junija. Tukajšnje časopisje naznanja, da je kralj Petar I. natančno vedel o vojaški revoluciji v Belgradu in da so revolucijo priredili njegovi agentje.

Častniki so prišli v konak z izrecnim namenom, kralja in kraljico usmrtiti, ne pa ga prisiliti, da prestol ostavi. Ko je Aleksander uvidel, da mu gre za življenje, hotel je prostovoljno odstopiti, toda zarotniki se na to niso ozirali in so ga na mestu usmrtili.

Belgrad, 23. junija. Tukajšnje časopisje je pričelo povsem drugače pisati, nego je pisalo do sedaj. "Narodni List" svetuje ljudstvu, naj se povodom prihoda novega kralja ne raduje, temveč naj žaluje za pokojnim kraljem, kateri je bil žrtve političnih splet. Zopet neki drugi časopis očita Srbom, da sedaj zaničujejo svojega pokoj

Phoenicia 4. julijsa v Hamburg.

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
Podpredsednik: JOSIP PEZDIRC, 1202 S. 13th St., Omaha, Neb.
I. tajnik: JOSIP AGNIČ, P. O. Box 266, Ely, Minn.
II. tajnik: JOHN LOVŠIN, P. O. Box 291, Ely, Minn.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

IVAN PARIŽ, P. O. Box 278, Ely, Minn.
MIKE ZUNIČ, 431 7th St., Calumet, Mich.
JOSIP GORIŠEK, 5136 Ruby St., Pittsburg, Pa.

POROTNI ODBOR.

JOHN KERŽIŠNIK, predsednik, P. O. Box 138, Federal, Pa.
JOHN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
ANTON GERZIN, 2137 Log St., Calumet, Mich.

Dopisi naj se blagovolijo pošiljati na I. tajnika: Josip Agnič, P. O. Box 266, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Denarne pošiljave naj se pošljejo blagajniku Ivan Govže, P. O. Box 105, Ely, Minn. in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

NAZNANILO.

Imena zastopnikov krajevnih društev pri glavnem zborovanju:
Za društvo sv. Jozefa Krstnika št. 37, Cleveland, O., Joe Perko.
Za društvo sv. Cirila in Metoda št. 16, Johnstown, Pa., Fran Gabrenja.
Za društvo sv. Jozefa št. 23, San Francisco, Cal., Ivan Stariha.
Za društvo sv. Jozefa št. 30, Chisholm, Minn., Ivan Kočevar.
Za društvo sv. Jozefa št. 20, Sparta, Minn., Josip Kern.
Za društvo Sladko Ime Jezus št. 25, Eveleth, Minn., Ivan Primožič.
Za društvo sv. Jozefa št. 12, Pittsburg, Pa., Andrej Skrabec in Ferdinand Volk.
Za društvo Sreča Jezusa št. 2, Ely, Minn., Ivan Prijatelj in Ivan Mrhar.
Za društvo sv. Cirila in Metoda št. 9, Calumet, Mich., Miha Klobučar in Anton Gerzin.
Za društvo sv. Cirila in Metoda št. 1, Ely, Minn., Josip Smuk, Jurij Brožič in Marko Petrič.
Za društvo sv. Barbare št. 5, Soudan, Minn., Josip Videtič.
Za društvo sv. Jurija št. 22, So. Chicago, Ill., Frank Medoš.
Za društvo sv. Barbare št. 3, La Salle, Ill., Josip Bregač.
Za društvo Sokol št. 38, Pueblo, Colo., Frank Medica.
Za društvo sv. Alojzija št. 18, Rock Springs, Wyo., Frank Keržišnik.
Za društvo sv. Alojzija št. 19, So. Lorain, O., Frank Justin.
Za društvo sv. Jozefa št. 21, Elyria, Colo., Josip Jarec.
Za društvo sv. Mihael Arhangel št. 40, Claridge, Pa., Josip Matko.
Za društvo sv. Barbare št. 39, Roslyn, Wash., Anton Jamaček.
Za društvo sv. Petra in Pavla št. 15, Pueblo, Colo., Martin Konda.
Za društvo sv. Alojzija št. 31, Braddock, Pa., Ivan Germ.
Za društvo sv. Stefana št. 26, Pittsburg, Pa., Jakob Zabukovec.

Društvam spadajočim J. S. K. Jednote naznanjam, da se bliža čas glavnega zborovanja, zato naj društva meseca aprila izvolijo odposlance in jih naznanijo odboru Jednote, da imena odposlancev priobčimo v glasilo.
Na svidenje dne 5. julija v Omahi, Neb.!

JOSIP AGNIČ, I. tajnik.

Drobnosti.

Rojak Florijan Prošt pripisal nam je svoto \$32.07, za soprogo rojaka knjižica iz Goricanje vasi na Gorjujske, kateri je zgorole vse pohišstvo in vsa živina, kakor tudi zletna čerka. Denar sta nabrala Florijan Prošt in Ivan Rott.

V Ameriko je odpotovalo 6. junija pomoči 19 izselencev.

Umrila je 15. junija v starosti 82 let gospa Antonija Žužek, mati znane narodne rodovine. N. v. m. p.

Kako se revežem godi, je hotel izvedeti ljubljanski hišni posestnik V. K. in je šel berati na Krakovski nasip. Ustavljal je ženske in moške in prosil in dobil res 10 vi narjev, nakar pa je šel v Jelačinovo prodajalnico žranje pit.

Majnikov izlet ljubljanske srajce je bil dne 5. junija predmet kazenski razpravi pred ljubljanskim okrajnim sodiščem. K. G. je vslužbenec tobacne tovarne in s seboj je imel sponosom 'ljubljanske srajce'. Na dan vnebohoda je izletel v ljubljansko okolico, v prijazne Koseze, koder se je krepil v Kavčičevi gostilni z rujnim vinom same pet ur. Ker cel čas ni mogel zgotoviti, začel je zbranim knotskim očencem pridigovati, da Slovenci niso nič in da jih bodo Nemci pojedli. S svojimi političnimi 'nazori' ni hotel sreče, ker mu kmetje tega niso hoteli verjeti, 'da bodo tisti Kranjsko dobili, ki je 'možina' in da so to Nemci'. Najmanj dovtopen za visoko politično pesem ljubljanske srajce pa je bil posestnik Janez Peršin iz Kosez, ki je celo s prav odločno besedo gonil proti sitno ljubljansko srajco. Da bi obvaroval svojega očeta pred temi novimi političnimi nazori, odrinil je nekoliko vinjenega pridigarja Peršinov sin proč od očeta, vsled česar je položil prvi svojega rojstva kosti na mater zemljo in se poskočeval na nosu, ki je bil, kakor pri vsakem pijanem, njegova 'zadnja stopinja'. Tako je namreč včeraj obrazložil stvar kot priča zaslišani Peršin starjši, ki je še povedal, da je bil politični izletnik pijan, ker je to moral biti, če bi tudi 5 ur samo vodo pil, in da je sam kriv svoje poskočke, ker bi drugače ne bil padel. Mlađši Peršin je bil seveda od obtožbe oproščen.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri ljubljanskem deželnem sodišču. Meseca majnika je poslala orožniška kuharica v Škofji Loki M. Hafner svojo sestro v kranjsko hranilnico, da bi ji plodono naložila

redbe; od teh so le drugo vprašanje glede ponarejanja delavskih knjižic zanikali; sodišče je Vodnika na 5 let težke z 1 postom nanesec poostrene ječe obsodilo.

Umrila je v Tolminu poštarica Ilka Devetakova iz znane rodline Ivančičev. Kratka, mučna bolezen jo je spravila v prerani grob.

Demonstracije v postojnskih jami. Binkoštna praznika je bilo v Postojni vse polno orožnikov. Pričakovalo se je, da se prigrade večji nemiri. V jami je obinstvo viharno demonstriralo proti dogodkom na Hrvaškem s klici 'Živela Hrvatska!' in 'Abzug Hedervary!'. Nekaj ogrski grb so morali sneti.

Okrožno sodišče v Celju je obsodilo 25. maja zaradi tatvine na šest tednov strogega zapora Antonijo Križnik, omoženo Lavrenčak, v službi pri Jakobu Virantu, posestniku na Gomilskem.

Irredenta v Trstu. Iz Trsta poročajo, da se ponovi trošijo po mestu listki, na katerih se slavi onega Oberdanka, ki je hotel z bombom umoriti avstrijskega cesarja, kot mučenika. Na teh listkih stoji tudi poziv za združenje z Italijo. Podpis na listkih je: Pro Italia irredenta.

Samomor tatu. V Celovcu je aretirala policija mesarskega pomočnika Alojzija Kratochvila, ki je bil jako nevaren tat in član večje tatilske družbe, ki je zadnji čas izvršila več ulomov. Pri hišni preiskavi je Kratochvil pograbil nož in se zabodel v srce, da je bil na mestu mrtve.

Tržaški namestnik grof Gooss baje odstopi že meseca avgusta. Za naslednika se imenujeta dvorni svetnik v notranjem ministerstvu Anton Simonelli in kranjski deželni predsednik baron Hein.

Samomor ali samomora. Nedavno so našli v Gabrčah pri Postojni občenega Josipa Erjavca, ki se je baje usmrtil iz žalosti, ker se je pred kratkim usmrtila njegova hči v Trstu.

Črnogorski prestolonaslednik Danilo se namerava baje vsled slabega zdravja odpovedati pravici do prestola na korist svojemu mlajšemu bratu knezu Mirkotu.

500 let zakopano, a še sveže truplo. Iz Ženeve: V podzemskih prostorih cerkve S. Pietro di Banchi, se je našlo žensko truplo, ki je bilo zakopano okrog leta 1400. Truplo je bilo v svojem petstoletnem grobu še celo, popolnoma

Listek.

Bratje in sestre.

Spisal Hugo Bertsch.

(Dalje.)

Draga svakinja!

Iz zgorajšnjega pisma toraj razvidiš, kako me je takorekoč prepričal, da Ti ne znaš niti pisati, niti brati. Vidiš, on je temu vzrok! Sedaj ga toraj izplačaj! — V ostalem pa vem, čemu je to storil: on bi imel rad tebe edino le zase, on če Tebe sum izkoristi in on neče Tebe deliti s svojo sestro, dasiravno je ona tisoč milj oddaljena. To toraj ni nič drugega nego ljubosumnost — črna, rumena, zelena!

Toda dovolj o tem. Jaz sem vesela, da bodem zamogla sedaj moje perično dopisovanje razširiti. Dobila boš mnogo pism od Jennie — in Jennie upa, da bo došla dovolj pism od Evie. To bode lepa prihodnost — Ah! sedaj se zopet spominjam na rano in odžigano roko.

O koliko si morala pretrpeti, kaj bode še prišlo, uboga mučenica! Oče, ta in mater si zgrubila — domovino si dvakrat zgrubila — zgrubila si iskreno ljubljeno dete Elsie — potem tudi zdravje — in sedaj Te je obiskala zadnja grozna nesreča. In Ti nimaš nikogar, kateri bi Ti pomagal, kateri bi Te tolažil. Uboga ženska! Bog Ti pomagaj!...

Sedaj tako plakam, da se vsa tresem. Pisala Ti bodem kasneje, kajti tolažiti Te ne morem, ako jokam in tim, kakor dete. Zdravstvuj sestra! in Bog bodi s Teboj in Tvojimi varovanci!

Jennie Daly

Brooklyn, 5. oktobra 1900.

Ljuba sestra!

Tako — tako — hm! — Za mojimi hrbtom se toraj moja ženica igra z Teboj in Ti ji njo. Bertie je izidal. Bertie namreč vse ve, in kar ne ve, ugane. Da je po meni poledoval zgovornost, to spada k njegovim dedovanim grehom. Jezika si naravno nisem sam vstvaril — in moj oči si svojega jezika tudi ni sam vstvaril — in ako so "Prattje" (po Darwinu) potomci srakoperjev, potem bi bil imenik naše vrste grešnikov predolg.

Toraj Bertie je dejal: "Papa, mama je dobila od poštarja pismo, kateri je skrila, na kar je rekla: Bertie, oče tu ne smeš ničesar o tem pismu povedati, če ne te mama ne bode imela rada; in potem sem mami obljubil papetu ne bodem ničesar o pismu povedal."

"Čemu mi pa sedaj pripoveduješ?" vprašal sem otroka, "ako ti je mama to prepovedala?"

Ker se bojim, da bi ti ne bil hud, ako bi ti ne povedal. In potem pa tudi ne smem mami povedati tega kar sem ti povedal, ker potem bode dejala mama, da Bertie vse pove."

To je bilo vsekako dovolj. Čemu se neki tudi otrokom zaupajo tajnosti, ktere so pravi strup današnje družbe. "Svoboda vsakemu in vsakej!" — Stvar sem opustil in le nekoliko sem se čutil, od kje bi prišlo pismo.

Ti zvesta, dobra duša! — "Mož in žena sta jedno", vzklil sem glasno. Moja ljuba Evie mi je dala veselje, licem Tvoje pismo, da ga čitam. To je bilo prvo, kar sem dobil po poljuhu od nje, ko sem prišel zmučen v kuhinjo.

Potem sem čital vrsto za vrsto in Eva mi je vestno poročala, kaj jo je napotilo, da Ti je pisala; poln novosti je bilo za staro perico, "Tom Pratt".

Osveta je sladka! In ker sem moral v zadnjem času mnogo grenkega zavrti, želim končno tudi kako sladkost dobiti. Moram se toraj maščevati, osvetiti, (Tebi, sestra, osvetim se kasneje o prvej priliki), moje zviti ženi, in sicer takoj sedaj. Za njenim hrbtom izdal bodem neko tajnost, o kateri misli, da je le njej znana in ktero čuva v svojih prsih, kakor smrt življenja.

Toraj — izdajstvo številka jedna. Bilo je pred par tedni — dneva v nedeljo — takrat sem prebil mučno dolgočasno noč. Moje roko, moje ubogo roko je doktor razrezal in razsekal in radi bolečin nisem mogel biti miren. Naslednji dan proti poludnevju sem končno vendar zadremal. Ko sem se zopet probudil, slišal sem Evo, ktera je v kuhinji govorila. Z njo ni govoril Bertie. Njega sem namreč poslal v New York za čas operacije in krize. Toraj s kom je neki govorila moja soproga? Razumeti nisem zamogel ničesar, kajti govorili sta šepetaje; toda tu pa tam sem slišal smeh in vsakovrstne glasove, kakor ihtanje, stokanje in — poljubovanje. Jaz sem človek. Kljub zgrube krvi me ljubosumnost še ni ostavila in radi tega rečem; ako je postal Oteli radi jednega žopnega roba tako bešen, da je svojo soprogo hotel v postelji usmrtiti — saperment! jaz bi moral biti pravi krog polarnega ledu, ako bi mirno ležal pri šepetanju v kuhinji, pri snehu in pri vseh onih Oh in Ah!

Nečakano — aha nekaj ugledal na ulici, kar me je hipoma navdalo z božjo, stahom in grozo, da mi je vse naenkrat popisati. Prav za prav

nisem ničesar videl. Ako trdim, da sem videl, potem menim vse to naobratno: slika moje Elsie, ktera je vedno tankaj visela, je zginela — in bila je resnica, kar sem si mislil.

Eva je imela sliko v kuhinji in je z otrokom govorila. Dasiravno sem bil nepopisno bolan in zmučen, sem vendarle želel ostati posteljo. Previdno se držoč postelje in stene, odšel sem do poludprtihih vrat. Bože in materinska ljubav! bila je istina: Eva je klečala z hrbtom na pol proti meni obrnjena na tleh pred sliko. Z obema rokama jo je držala na stolu, sedaj blizu, sedaj proč od sebe. Potem je zopet sliko pritiskala k svojim prsim in licem. Njen suhi, snežnobeli obraz — v profilu tako nadnaraven, sličen marmornu — oster, tanki nos — ostra, tanka brada — čudne, globoke oči, — bal sem se, da bi se i steklo razbilo na tem marmornu.....

"Moje dete!" izustila je končno. "Moje ljubo dete! Elsie! Elsie! Kje je Elsie? Je li Elsie v nebesih? Je li Elsie pri Bogu angelček? — Obledela so jo v zlato srajčko, oni angeli, v zlato čevlje. In Elsie je rada v nebesih — zelo rada, moje dete!"

Zadnjo besedo je kričaje izustila — prejšnje stokaje govorila — tu pa tam ihtela, se histerično smejala, šepetala, tako nadnaravno, kakor je to lastno mladim lastovicam v njihovih gnezdih.

Bože in materinska ljubav! Potem je nesrečnica zopet poljubila steklo. "Bode li Elsie svojo mamo ljubila, kadar pridem? Me li bode ljubila? In poznala? Papa je bolan, Elsie — zelo bolan — papa in mama bode ta kmalo prišla — mama pride rada — papa tudi rad pride — Bertie se boče še igrati, potem pride tudi Bertie — potem smo zopet vsi skupaj — vsi. Kako Elsie mamo ljubi? Tako strastno, tako iskreno!"

Temu je sledilo ihtenje in njene prsi so se izredno vzdigovale. Njeno suho telo, ktero je bilo nekako prosojno videti skozi tanjši obleko, se je treslo kakor murlica in solze so padale v vročih kapljah — od mramorja na steklo.

Bože materinske ljubavi, pomiluj me!

Moral sem proč. Stal bi še dalj časa tankaj na nebeskih vratih, toda moči so mi pošle. Odšel sem nazaj v posteljo, kjer sem opazil raztrgano tapeto na mestu, kjer je visela slika. Toraj že večkrat — večkrat je mati slika raz steno snela.

Nato sem zaspal.

Tom.

(Dalje prihodnjič